

BUCZ HUNOR

Útravaló

*Kavicsok, kőtömbök, göröngyök a múlt évtizedek.
Egy, csak egyetlen ősz világít vissza születésem előttre,
és a messzi jövőbe egyetlen ősz mint ősfárosz,
mint mennyei zuhatag,
mint égi nyilas.
Záporozó ölelések és könnyek sétája, meteoriteső
a Duna-parton, bokáig avarban.
Isonzó, Don és Corvin köz vérzik a rózsaszálban,
és a hősök visszahervadnak az őstenger partjára,
oda, ahol a víz és az ég csillagai közt
találkoztunk.
Mikor is?
Évezredekkel vagy évmilliókkal ezelőtt?
Ott, ahol ikerbuborékban várták testvéreink
a bazaltrobbanásokat,
ahol mélytengeri sikolyok tartották az eget,
és alámerült Észak Koronája.
Ott évmilliók torlódtak egybe,
ahol sóhajt a haza,
daccal süvít a hon,
és a hazám hű öleléssel teveled
átkarolja az anyaföldet,
a rögöt, a követ, a kavicsokat.*

Dalocska

*Házunk fölött angyal bazsalyog
Én meg a kéményben matatok
Csikó prüszköl bele a kürtbe
Feketén kojtolok is tőle*

*Ott messzi messze fönt volt a Nap
A sötéten át láthattalak
Szurok bárányok legelésztek
S a felet gondoltam egésznek*